

TÉVHIT VAGY VALÓSÁG?

JÉZUS KRISZTUS FELTÁMADÁSA

WERNER GITT

Tévhit vagy valóság?

Jézus Krisztus feltámadása

Mi volt a világtörténelem eddig legnagyobb eseménye?

Amikor *Konrad Zuse* (1910-1995) feltalálta a számítógépet? Amikor *Kolumbusz Kristóf* (1451-1506) 1492-ben felfedezte Amerikát? Vagy amikor *Neil Armstrong* (1930-2012) személyében 1969. július 21-én először lépett földi ember a Holdra, és mondta ki ezeket a jól eltalált szavakat: „*Kis lépés egy embernek, de óriási ugrás az emberiségnek*”?

Mindezek nagyon jelentősek voltak, azonban nem haladják meg annak az eseménynek a jelentőségét, amelyről most el akarunk gondolkozni. Ez **Jézus Krisztus halottak közül való feltámadása!** Ez az esemény minden embert érint, aki ezen a földön él. Neil Armstrong mondatát alapul véve fogalmazhatunk így: *a feltámadás a legeslegnagyobb lépés volt, amelyet az emberiség érdekében valaha is tettek*, de hozzá kapcsolódik a legtöbb kétely is.

Kritikus észrevételek a feltámadással kapcsolatban

A történelem során mindig voltak olyan emberek, akik szembehelyezkedtek a feltámadásba vetett hittel. Szeretnék az alábbiakban öt kritikus hangot felidézni:

1. A szadduceusok: Már Jézushoz is odament egy csoport kegyes férfi, és kifejezésre juttatták, hogy nem hisznek a halottak feltámadásában. Feladtak neki egy fogós kérdést: ha hét testvér egymás után feleségül veszi ugyanazt az asszonyt, és végül maga az asszony is meghal, melyikük felesége lesz majd a feltámadáskor (Máté 22,23-33)? Jézus ezt azzal a kijelentéssel hárította el, hogy a halál határvonalán túl már nincs házasság, és hogy Ő is elgondolkoztassa őket, idézte nekik a 2Mózes 3,6-ot: **„Én vagyok atyádnak Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene”**. Mivel azonban Ábrahám, Izsák és Jákób meghaltak, ebből az következik, hogy fel kell támadniuk, hiszen **„Isten nem a holtak Istene, hanem az élőké”** (Máté 22,32b).

2. Martin Heidegger: Az ismert német filozófus, *Martin Heidegger* (1889-1976) nem a hit oldaláról közelítette meg a feltámadás témáját, mégis tett egy fontos megállapítást: *„Ha a názáreti Jézus feltámadt a halottak közül, akkor minden természettudományos ismeretünk csak ideiglenes”*. Következtetése logikus. Ha valóban igaz, hogy a názáreti Jézus feltámadt, akkor a természettudományos gondolkodás indokolatlan határok felállításához vezetett.

3. Rudolf Augstein: A legnagyobb német nyelvű hírmagazin, a *Der Spiegel* kiadójának, *Rudolf Augsteinnek* (1923-2003) nem sokkal halála előtt feltették a kérdést, hogy hisz-e Istenben. Erre ő így válaszolt: *„Nem... nem hiszek abban, hogy bárki is feltámad, így nem is kell ezzel a kérdéssel többet foglalkoznom. Ha meghalok, akkor meghaltam!”*
– Milyen fatális tévedés!

4. Egy lelkész prédikációs vészhelyzetben: Nem sokkal húsvét előtt egy lelkésszel beszélgettem. Elmondta, hogy húsvét közeledtével „predikációs vészhelyzetbe” került – így fejezte ki magát. Lelkész létére nem hitt Jézus feltámadásában.

5. Die Zeit: A hetilap egyik húsvéti számának címlapján (2009. április 8., 16. szám) a következő nagybetűs szöve-

get lehetett olvasni: „A világ leghihetlenebb története – Semmi sem valószínűtlenebb Jézus feltámadásánál!”

A feltámadás szemtanúi

Isten egy prófétán keresztül is kihirdethette volna: „Megtörtént Jézus feltámadása. Visszahoztam Őt a halálból.” Ez azonban még több kételyt idézett volna elő, mint amennyi egyébként is van. Isten azonban nem így tett. Jézus nem szóban tudatja feltámadását, hanem saját maga bizonyítja be azáltal, hogy szemmel láthatóan többször is megmutatkozik különféle helyeken és különféle alkalmakkor.

Az Újszövetségben 15 alkalommal számolnak be szemtanúik arról, hogy találkoztak a feltámadt és élő Jézussal.

1. **Mária Magdaléna** (János 20,11-18)
2. **Két asszony a sírnál** (Máté 28,9).
3. **Két tanítvány az emmausi országúton** (Lukács 24,13-35)
4. **Péter** (Lukács 24,34; 1Korintus 15,5).
5. **10 tanítvány húsvétvasárnap, Tamás nélkül** (János 20,19)
6. **11 tanítvány Tamással együtt** (János 20,26)
7. **7 tanítvány a Tibériás-tónál** (János 21,1-22)
8. **11 tanítvány Galileában egy hegyen** (Máté 28,16-20)
9. **12 tanítvány, először Kéfás** (1Korintus 15,5)

10. **500 keresztyén** (1Korintus 15,6)
11. **Jakab**, az Úr testvére (1Korintus 15,7)
12. **Az összes apostol** (1Korintus 15,7; Márk 16,19-20; Lukács 24,50-53; Cselekedetek 1,3-12,26)
13. **István**, Jézus mennybemenetele után (Cselekedetek 7,55-56)
14. **Pál apostol**, Jézus mennybemenetele után (Pál megtérésekor a damaszkuszi országúton: Cselekedetek 9,3-5; a jeruzsálemi Templomban: Cselekedetek 22,17-21; a cézárei börtönben: Cselekedetek 23,11)
15. **János apostol**, Jézus mennybemenetele után (Jelenések 1,12-20).

Néhány észrevétel a fentiekkel kapcsolatban:

1. Mária Magdaléna (János 20,1-18): Húsvétvasárnap már nagyon korán kimegy Jézus sírjához. Amikor a kertben arra a helyre ér, ahol a sír van, annyira megijed, hogy kitör belőle a sírás. Ki gördítette el a nehéz követ a sír szájáról? A sír üres. Nagy félelem tölti el, és elfut Péter és János szállására. Azok azonnal elindulnak a sírhoz. Elsőnek János ér oda teljesen kifulladásra, utána Péter. Mária Magdaléna messze elmarad Péter mögött. János odamegy a sírhoz, de be nem megy, mégis látja, hogy az üres sírban csak a lepedők vannak. Amikor aztán Mária Magdaléna is odaér a sírhoz, Péter és János már nincs ott. Bemegy a sírba, és rémülten állapítja meg, hogy üres. Hirtelen két, ragyogó fehérbe öltözött férfit lát ott, ahol Jézus feküdt, az egyik fejnél, a másik lábnál áll. Nem ismeri fel, hogy ezek angyalok. Az angyalok megkérdezik: „Miért sírsz?” Ő könnyek között felel nekik: **„Mert elvitték az én Uramat, és nem tudom, hova tették”** (János 20,13).

Amikor megfordítja a fejét, hirtelen egy férfit lát maga előtt. Azt feltételezi, hogy talán a kertész az, amikor a férfi megkérdezi: **„Miért sírsz? Kit keresel?”** (János 20,15). Mária Magdaléna egyelőre nem ismeri fel a hangot. **„Uram, ha te vitted el őt, mondd meg nekem, hova tetted”** – kéri. Akkor a férfi nevéen szólítja:

„Mária!” Ez a szívéig hatol. Így soha senki nem mondta ki a nevét. Senki más nem szólította meg ilyen finoman és érzéssel. Akkor világossá válik, ki áll előtte. Jézus, aki feltámadt a halálból! Így lett Mária Jézus **feltámadásának legelső tanúja**.

2. Két tanítvány az emmausi országúton (Lukács 24,13-31): Jézus találkozik két tanítványával, akik az emmausi országúton mennek Galilea felé. A Biblia alapján elmagyarázza nekik szenvedései értelmét, és együtt eszik velük. Arról ismernek rá, ahogyan megtöri a kenyeret.

3. 11 tanítvány (János 20,26-28): Húsvét után nyolc nappal Jézus újra megjelenik 11 tanítványának. Most Tamás is jelen van. Jézus megengedi, hogy Tamás megérintse és leküzdje hitetlenségét: **„Nyújtsd ide az ujjadat, és nézd meg a kezeimet, nyújtsd ide a kezedet, és tedd az oldalamra, és ne légy hitetlen, hanem hívő! Tamás pedig így felelt: Én Uram és én Istenem!”** (János 20,27-28). Tamás felismeri, hogy Jézus az ő Istene.

4. 7 tanítvány (János 21,1-22): Jézus megjelenik a hét elsőnek elhívott tanítványnak (Simon Péter, Tamás, Nátánaél, Zebedeus fiai és két másik tanítvány) a Genezáreti-tónál, amikor azok visszaérkeznek a sikertelen halászatról. Ezt követően az Ő szavára 153 halat fognak, és Jézus velük együtt eszik.

5. Több mint 500 keresztyén: Arról, amikor egyszerre a legtöbben látták Jézust, az 1Korintus 15,6 így számol be: *„Azután megjelent több mint ötszáz testvérnek egyszerre, akik közül a legtöbben még mindig élnek, néhányan azonban elhunytak”.*

6. Mennybemenetele után Jézus mint Feltámadott többször is megmutatta magát. Amikor Istvánt megkövezik, amiért hisz Jézusban, a megkövezés helyéről betekint a mennybe, és látja Jézust: *„Ő azonban Szent Szellemmel telve az égre függesztette tekintetét, és látta Isten dicsőségét és Jézust, amint Isten jobbjára felől áll. Ekkor így szól: Íme, látom a megnyílt eget és az Emberfiát, amint Isten jobbjára felől áll”* (Cselekedetek 7,55-56).

Jelentős történészek Jézus Krisztus feltámadását az ókor legbiztosabb történeti eseményének tartják. Így ír például a neves *Thomas Franz* professzor (1795-1842), a *History of Rome* (Róma története) című, háromkötetes mű szerzője, aki Oxfordban az újabb kori történelem tanszékének volt a vezetője: *„Nem ismerek az emberiség történetében olyan tényt, amely ha becsületesen vizsgálják, mindenfajta bizonyítékkal jobban és teljesebb mértékben alá volna támasztva, mint az a nagy jel, amelyet Isten nekünk adott, vagyis az, hogy Jézus Krisztus meghalt és a halottak közül feltámadt”.* Még a szkeptikus dalszerző, *Wolf Biermann* is úgy beszélt a feltámadásról, mint amely „a reménységek piacán a legkeményebb valuta”.

Mi a jelentősége számunkra Jézus feltámadásának?

1. Isten Igéje igaznak bizonyult: Jézus feltámadásával az ószövetségi próféciaik minden olyan kijelentése, amely az Ő feltámadására vonatkozott, egy csapásra beteljesedett. Ézsaiás próféta például így utal Jézus halálára, temetésére és feltámadására: *„Kiirtják a földön élők közül, népe vétke miatt éri a büntetés. A bűnösök közt adtak sírt neki, a gazdagok közé jutott halála*

után, bár nem követett el gonoszságot, és nem beszélt álnokul... meglátja utódait, sokáig él... Lelki gyötrelmeitől megszabadulva, elégedetten szemléli majd őket” (Ézsaiás 53,8-11). Ahogyan ez más módon is igazolható¹, a Biblia a világtörténelem egyetlen olyan könyve, amely az isteni igazság pecsétjét hordozza magán.

2. Isten Jézus feltámasztásával fogadta el azt az áldozatot, amelyet Fia a Golgotán bemutatott: Semmi nincs – sem jó cselekedet, sem valamilyen más vallás –, ami képes volna eltörölni bűneinket. Semmi más nem tisztíthat meg a bűntől, csak Jézus vére, amely a golgotai kereszten kiontatott (1Péter 1,19).

3. Jézus feltámadását alapnak tekinthetjük: Jézus feltámadása az alapja a mi feltámadásunknak, és garanciája annak, hogy mi is eljutunk az örök életre, mert Ő ezt így ígérte meg: *„Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz én bennem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz én bennem, az nem hal meg soha”* (János 11,25-26).

4. A feltámadás a mentő hit alappillére: A feltámadás ténye nélkül hiábavaló volna minden igehirde-

¹ A Biblia igazságát matematikailag is bizonyítani lehet 3268 beteljesedett prófécija alapján. Lásd W. Gitt **Az információ az élet kulcsa** c., hamarosan kiadásra kerülő könyvét.

tés. *„Ha pedig Krisztus nem támadt fel, semmit sem ér a ti hitetek, még bűneitekben vagytok”* (1Korintus 15,17). Hosszabban vitatkoztam egy muszlimmal, aki végül nekem szegezte a kérdést: *„Ha valaki be tudná bizonyítani, hogy Jézus egyáltalán nem támadt fel, akkor vége lenne a hitének?”* Erre egyértelműen ezt feleltem: *„Igen!”* Ha Jézus nem támadt fel, akkor emberek milliói járnak tévúton, akkor minden istentisztelet és minden imádság hiábavaló. Semminek sincs értelme, amit Isten országáért teszünk. Akkor azoknak a mártíroknak a halála, akik Jézusért haltak meg, szintén hiábavaló volt. Akkor még a bűneinkben lennénk, és így elveszettek volnánk. Akkor igazuk volna az ateistáknak és az evolucionistáknak. **De Jézus feltámadt!** És ezért értelme van minden prédikációnak és minden szolgálatnak, amelyet Jézus nevében végzünk. Ha hiszünk Jézusban, biztosan megmenekülünk!

5. A halál le van győzve: Aki Jézusban hisz, véglegesen megoldotta a halál problémáját. Pál így írja le Jézus győzelmét a halál felett az 1Korintus 15,54-55.57-ben: *„Teljes a diadal a halál fölött! Halál, hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod? ... hála legyen Istennek, aki a diadalt adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által!”*

6. A feltámadás megtörténtével Isten megmutatta nekünk azt a valóságot, amely meghaladja a mi tér és idő által határolt világunkat. Az a háromdimenziós világ, amelyet mi tapasztalunk, nem a teljes valóság. Jézus bizonyosságot tett nekünk az örökkévalóság realitásáról.

Mit jelent a feltámadás a kedves Olvasónak?

Mindenki, aki imádságban Jézushoz fordul, leteszi nála a bűneit, és életét rá bízva, megszabadul minden bűne terhétől, és megkapja tőle az örök élet ajándékát. Jézus ígéretet tett arra, hogy senkit sem utasít el, aki hozzá jön: **„Aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el”** (János 6,37b). Más úton nem lehet a mennybe jutni, csak egyedül Jézus által (Cselekedetek 4,12). Szeretettel kérem az Olvasót, ragadja meg az örök életet, amelyre el van hívva (1Timóteus 6,12)!

Dr. Werner Gitt
informatikus, nyugalmazott
intézetigazgató és professzor

Eredeti cím: Wahn oder Wirklichkeit?
Die Auferstehung Jesu Christi
A szerző honlapja: www.wernergitt.com

Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, D-29342 Wienhausen, Germany
E-Mail: info@bruderhand.de
Homepage: bruderhand.de

Nr. 137-24 – Ungarisch/Hungarian – 1st edition 2018